

ZARZĄDZENIE

Dnia 13 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 lutego 2024 r., sygn. akt II AKzw 1165/23, pozostawiającym bez rozpoznania zażalenie skazanego A. S. na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 listopada 2023 r., sygn. akt XII K 173/18 o podjęciu zawieszonego postępowania wykonawczego i odwołaniu poszukiwania skazanego listem gończym,

zarządził:

odmówić przyjęcia wniosku skazanego A. S. o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 lutego 2024 r., sygn. akt II AKzw 1165/23, pozostawiającym bez rozpoznania zażalenie skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 listopada 2023 r., sygn. akt XII K 173/18, o podjęciu zawieszonego postępowania wykonawczego i odwołaniu poszukiwania skazanego listem gończym, jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 kwietnia 2024 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 23 kwietnia 2024 r., skazany A. S. na podstawie art. 9 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art.

542 § 1 i 3 k.p.k. wystąpił z wnioskiem sygnalizującym Sądowi Najwyższemu wystąpienie w sprawie o sygnaturze akt II AKzw 1165/23 zakończone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 lutego 2024 r., pozostawiającym bez rozpoznania zażalenie skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 listopada 2023 r., sygn. akt XII K 173/18, o podjęciu zawieszonego postępowania wykonawczego i odwołaniu poszukiwania skazanego listem gończym, uchybienia należącego do katalogu bezwzględnych przyczyn odwoławczych z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. W związku z powyższym wnioś m. in. o uchylenie ww. postanowienia Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz wstrzymanie wykonywania kary pozbawienia wolności. Pismo to uruchomiło przeprowadzanie czynności z urzędu, a więc wszczęcie w sprawie postępowania. W przypadku potwierdzenia istnienia tego rodzaju uchybienia, mogłoby dojść do wznowienia postępowania z urzędu, gdyż wznowienie postępowania karnego na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. z powodu wystąpienia jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k., może nastąpić tylko z urzędu (por. uchwałę SN z dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, OSNKW 2005, z. 6, poz. 48).

Procesowe weryfikowanie istnienia podstaw wznowienia postępowania z urzędu zaktualizuje się jednak dopiero wtedy, gdy zostanie stwierdzone, iż postępowanie poprzedzające wydanie orzeczenia w ogóle podlega wznowieniu, a więc stanowi "postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem" w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k. Takimi postępowaniami są wyłącznie tego typu postępowania, które odznaczają się przymiotem definitywnego zamknięcia (rozpoznania) danej kwestii i przez to mające cechy trwałości (zob. np. postanowienie SNz dnia 3 września 2015 r., V KO 43/15, SIP «Lex» nr 1783194).

Do tej kategorii nie sposób zaliczyć postanowień wydanych w postępowaniu prowadzonym w przedmiocie "podjęcia zawieszonego postępowania wykonawczego i odwołaniu poszukiwania skazanego listem gończym", gdyż nie rozstrzygają one o żadnej zasadniczej kwestii ("nie kończą" definitywnie postępowania co do zasadniczego przedmiotu postępowania). Decyzja o podjęciu zawieszonego postępowania wykonawczego nie ma przymiotu orzeczenia prawomocnie kończącego postępowanie w sprawie (co do jego głównego przedmiotu), gdyż postanowienie to dopiero otwiera drogę do kontynuowania

zawieszonego uprzednio postępowania wykonawczego. Zatem orzeczenie wydane w tej sprawie nie rozstrzyga nieodwołalnie w tej materii i dlatego — w tego rodzaju sprawach — postępowanie nie może być wznowione, zaś wniosek o wznowienie postępowania nie może być w tych sprawach skutecznie złożony. Analogiczny pogląd wyrażono w judykaturze najwyższego organu władzy sądowej w sprawach zakończonych postanowieniem o podjęciu zawieszonego postępowania dyscyplinarnego (zob. postanowienie SN z dnia 9 stycznia 2018 r., sygn. VI KZ 7/17, SIP «Lex» nr 3372766 i wskazane tam orzecznictwo).

Zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k. prezes sądu, do którego wniesiono kasację, odmawia jej przyjęcia także wówczas, gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 429 § 1 k.p.k., a więc w sytuacji, gdy środek odwoławczy jest niedopuszczalny z mocy ustawy. Przepis ten znajduje odpowiednie zastosowanie w postępowaniu wznowieniowym. Oznacza to, że prezes sądu (przewodniczący wydziału, upoważniony sędzia) odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania m. in. wówczas, gdy jest on w ogóle niedopuszczalny. Przed przystąpieniem do merytorycznego rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania zbadać bowiem wpierw należy, czy dane rozstrzygnięcie należy do kategorii rozstrzygnięć, co do których dopuszczalne jest w ogóle zastosowanie instytucji wznowienia postępowania. Jeżeli tak nie jest, to wniosek tego rodzaju jako niedopuszczalny nie podlega przyjęciu.

Wobec powyższego należało odmówić przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania jako niedopuszczalnego z mocy ustawy, bez konieczności uprzedniego rozstrzygnięcia w przedmiocie wstrzymania wykonania orzeczenia, gdyż w realiach procesowych sprawy byłoby to bezprzedmiotowe.

[J.J.]

[ms]

